

ממעין עמשה ומעין יוסף המשכנו בשביל אל הלבנים' - מקום מדהים עם בריכת מים תת קרקעית. שם טבלנו, שחינו, ובעיקר נהנינו. משם המשכנו רגלית אל "בה"ד 3", הצצנו בבית המדרש 'תועה בשדה', ושם המתין לנו האוטובוס.

תהנה מס' 3 - יצהר

הישוב יצהר הינו ישוב 'יהודי' במלוא מובן המילה. רגל נכרית לא תעבור כאן את סף השער, וכל עניני הישוב, החל מעבודות הבניה וסלילת הכבישים ועד להובלת הסחורות - הכל נעשה בידי יהודים בלבד. ניתן לראות כאן איזושהו מודל למדינה היהודית אליה אנו שואפים, בה לא יהיה מקום לשום נכרי נמלכד גרי תושב על-פי כל דיני התורה[.]

בישוב זה שוכנים כרמיו של אריאל בן שטרית. כרמים אלו מספרים סיפור של גבורה יהודית אמיתית, כאשר בעל הכרמים מקפיד על כל הלכות שביעית, ואינו מסתמך על היתרים למיניהם. כאשר הגיעה שנת השמיטה הראשונה, הזהיר המדריך שליווה את הכרם, כי השבתו תהרוג את הגפנים. לא רק שהכרם לא מת, אלא הוא נודע באיכותו הגבוהה. באותה השנה השישית, שבה החליט להקפיד על דיני השמיטה, זכה היין בשלוש מדליות בתחרות יינות ארצית.

כאן אנו זוכים להפריח את שממות ארצנו הקדושה, ולהגשים כמו ידנו את נבואתו של ירמיהו: "עוד תטעי כרמים בהרי שִׁמְרֹן נָטְעוּ נְטָעִים וְחָלְלוּ" (י 65). שטחי השומרון, אשר עמדו שוממים

במשך אלפי שנים, החלו לפתע לתת פירותיהם בעין יפה, וכבר אמר רבי אבא - 'אין לך קץ מגולה מזה' (סנהדרין 65).

למען הסר ספק, כשכתבנו 'אנו זוכים', לא התכוונו רק לכך שעם ישראל בכללותו זוכה, אלא אנו עצמנו ממש זוכים! בעל הכרם זיכה אותנו לנטוע עצי גפן בכרמו. כל אחד מאתנו קבל שתיל, ונטע אותו באדמת ארץ ישראל. לנגד עינינו עולים דברי הגר"א על שאיפתו העזה לטעת עץ בארץ-ישראל.

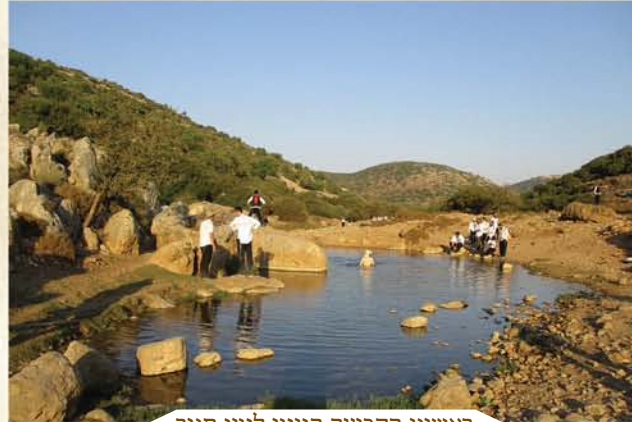
לאחר תפילת מנחה באחד מבתי הכנסת של הישוב, ישבנו לשמוע שיעור מפיו של הרב דודי דודקביץ' - רב היישוב. הרב דודקביץ' אשר עמד בקשר הלכתי הדוק עם גדולי ישראל של הדור הקודם ובתוכם הגר"ש אזיערבאך, הגר"ש אלישיב, הגר"ש וואזנר ועוד, מתבל היטב את שיעורו בפרפראות מגדולי ישראל שבכל הדורות, ואף בסיפורים וחשיפות מעניינות מגדולי הדורות האחרונים, עד אלו החיים עמנו היום ממש. הרב מספר גם על ההכרעות ההלכתיות שצריך לקבל דבר יום ביומו במציאות היחודית שקיימת באזורים אלו.

תהנה מס' 4 - נחל קנה

מיצהר נסענו לישוב יקר, תוך שאנו שומעים הסברים על הדרך ומה שיש בה. מיקר יש כניסה לנחל קנה, נחל המוזכר בספר 'הושע כ'גבול' המפריד בין נחלת אפרים לנחלת מנשה. גדות הנחל עמוסים בפרדסי תפוזים ולימונים ובשאר פירות. זאת

נטיעת גפנים בעיה"ק יצהר

ראשוני הקבוצה הגיעו לעין תנור

הר ברכה

נחל קנה

מלבד לעצי הזית והרימון הרבים. אמנם כיום אין יד ישראל תקיפה מספיק, וערלים נהנים מהפירות, אך כבר מובטח לנו בתורה, שה' יתן לנו "ערים גדלת וטבת אשר לא בנית. ובתים מלאים כל טוב אשר לא מלאת וברת חצובים אשר לא חצבת כרמים וזיתים אשר לא נטעת ואכלת ושבעת" (דברים 16:6). לפתע קמים מול עינינו דברי שלמה מלך ישראל: "התאנה חנטה פגיה והגפנים סמדר נתנו ריח קומי לך רעיתי יפתי ולכי לך". הקב"ה הפריח את ארצנו, הצמיחה ניבטת מכל עבר, ורק אנו עוד לא הפנמנו מספיק את קריאתו של אבינו שקורא: "קומו לכם", ראו כי כבר הפרחתי שממותיכם, השבתי גלויותיכם, שוכו אלי ואשובה אליכם.

בנחל קנה נכנסנו לאחת מבריכות המים, והייתה זו בהחלט שעה של הנאה צרופה, כאשר רבים נכנסים לעומק הבריכה, משתכשכים בה להנאתם, שוחים ומתענגים איש איש כמהללו. ממנה צעדנו אל קרני שומרון, שם אסף אותנו האוטובוס.

תהנה מס' 5 - פדואל

בסופו של מסענו באדמות הקודש, יכולים אנו לומר כעת בעדות גמורה, כי עדיין תקפים דבריהם של יהושע וכלב, שאמרו - "טובה הארץ מאד מאד" (במדבר 17:1).

כעת שמנו פעמינו אל עבר הישוב פדואל. בישוב זה נמצאת 'המרפסת של המדינה'. מאתר התצפית ניתן לראות חלקים גדולים מארץ הקודש ולחוש מעט

את המעמד של משה רבנו העומד על הר נבו ונושא עיניו ימה וקדמה צפונה ונגבה. אך בשונה ממה שלא זכה להיכנס לארץ, הרי אנו עומדים כאן על אדמת הקודש, ארץ אשר עיני ה' אלינו בה.

כאן אנו פוגשים את מר יוסי דגן - ראש מועצת שומרון, אשר מימין חלק מעלויות הטיול. אנו זוכים לשמוע מפיו על הפריחה וההתפתחות של חבל ארץ זה, ועל המאמצים הרבים שלו להביא גם את בני הציבור החרדי לבוא ולנחול בנחלת בני יוסף. הוא מספר לנו על פגישותיו עם שועי ישיבתנו כאן איננה רק חזרת עם לארצו באופן נסי, אלא יש כאן קיום של חזון הנביאים וההבטחה האהית לעמו.

הלילה כבר רד זה מכבר, אין אנו יכולים להבחין מכאן בבתיא של ארצנו, אך מכל עבר ניכטים אלינו אורות עריה השונות. הרב גולדמינץ, כרגיל, מזהה כל ישוב או עיר בארץ. כל ניצוץ אור מגלם בית של יהודים. אורות אלו אינם אורות של חול, אלו הם אורות של קודש, אורות של גאולה, אלפי אלפים ניצוצי אור אשר כל אחד מהם אומר לנו: "ראו עתה כי אני אני הוא" (דברים 32:36), אני שלחתיכם בכלה, ואני העליתיכם משם, ואני אקיים את כל אשר הבטחתי לכם על ידי עבדי הנביאים, עד אשר אורות אלו כולם יתאחדו יחד לאור גדול, ו"לא יהיה לך עוד השמש לאור יומם, ולנגה הירח לא יאיר לך והיה לך ה' לאור עולם והאיק לתפארתך" (ישעיה 60:1).